

Kapitola 9. Pokročilé uvedomovanie si {nad 500}

Předcházející část: Kapitola 8. Mimo Příčinnosti

Preložil a vyčákal Julo pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>. Editované Julom 27mar2022.

Dr. Dávid R. Hawkins, Kniha 2: 'Oko Ja-Bytia, Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené'

DRH používa neobvyklú štylizáciu, v kombinácii s ním vymyslenými slovíčkami, a pozície slov v jeho vetách vyjadrujú ich závažnosť. Z dôvodu zachovania tohto DRH zámeru, Julo sa rozhodol byť mu verný, a preklady pripomínajú spleť neštandardných štylizácií, a nesprávnej interpunkcie, použitej na oddelenie viacnásobných myšlienok v jedinej vete. Keby sa bol DRH chcel vyjadrovať ináč, tak by to bolo ináč, a Julov preklad by sa dal čítať ako beletria. Pri čítaní, namiesto tvrdenia si 'to nesedí', Julo doporučuje klásť si otázku „Čo je potrebné vo mne zmeniť, aby mi to sedelo?“ Julove subjektívne študijné pomôcky sú v {...}.

KAPITOLA 9

Pokročilé uvedomovanie si {nad 500}

Charakter Smeru Cesty

.9.1. (zo 75) Priamy prístup k pokročilému uvedomovaniu si {, a to} cez vedomie, obchádza formu, dualitu, a zdanlivosť vnímania. Konflikt a chyba {v našom osobnom živote, ako aj vo svete,} vzniká z formy, ktorá je zároveň domovom sily. Moc sídli v 'sfére' bezforemného. [Bezforemnosť, dalo by sa povedať, sa výrazne objavuje na úrovni vedomia, ktoré ciachuje na 500](#), a postupuje k 600, na ktorej úrovni forma mizne do bezforemnosti. Napokon sa rozpozná, že forma je ustanovená bezforemnosťou, a že sú jedno a to isté, ale kým k tomuto poznaniu dôjde, forma samotná {, teda zaoostrovanie sa na ňu našimi túžbami, atď.,} je rozptýlením a zdržaním, a najlepšie je sa jej vyhnúť {, vyhnúť sa emocionálnej pripútanosti k forme, nakoľko každá forma je raz pominuteľná, a ak k nej lipneme, nastavujeme sami seba do možného sklamaní až po hlbokú dlho trvajúcu depresiu.}

Vyhnite Sa Rozptyľovaniu Formou

.9.2. Mnohé 'duchovné' učenia, ktoré sú vyjadrené {, a teda vrtajú sa} vo forme, často vedú k tomu, čo sa dá najlepšie pomenovať ako 'astrálne' sféry vedomia, ktoré samy o sebe môžu byť lákavé, príjemné, a nekonečné, ale nevedú k osvieteniu.

.9.3. Forma posilňuje mylnú predstavu, že je tu hľadajúci, na akejsi ceste s priečkami a míľnikmi, a dokonca aj s 'duchovnými sprievodcami', ktorí sú rozmiestnení pozdĺž cesty. {Nie je tomu tak, a} [pri duchovnom stúpaní na vrchol Osvietenia vlastne nieto bytostí, ktoré by vás na ceste stretali](#) {, teda nie je

únosné zapletať sa s 'privolanými' entitami prinášajúcimi 'tajné' postupy a priazne, väčšinou za poplatky. Nechoď tam!}

.9.4. Astrálne 'pláne', podobne ako {aj duchovné} učenia, sa dajú ciachovať. Vyskytujú sa nízke pláne ({nazývané} [peklá](#)), stredné pláne ({nazývané} [očistec](#) alebo [limbo](#) {, čo je prítulok nepokrstených ale bezúhonných,}) a vyššie astrálne pláne ({nazývané} [nebeské](#)). Všetky tieto úrovne [sú možnými cieľovými miestami duše](#) alebo duchovného tela, či zaostrovania vedomia. Každá z týchto úrovní má svoje vlastné rebríčky {hodnôt, správania sa}, 'Bohov', a folklór, ktoré sú pre obyvateľov týchto plání 'skutočné'. {Keď sa v nich človek ocitne,} tieto môžu byť potešujúce, dokonca radostné a vzrušujúce, ale nie sú osvietením.

.9.5. To, čo je Skutočnosť, je mimo všetkej formy, avšak pritom {forma} je jej prirodzene vlastnou súčasťou. {Teda forma je neoddeliteľnou súčasťou Skutočnosti.} Nechajme formu {, dovoľme forme}, aby odhalila svoju vlastnú podstatu. Nie je potrebné ju hľadať. Takisto sa treba mať na pozore, aby sme neboli chytení do pomyselých protikladov alebo alternatív{:} formy oproti bezforemnosti, alebo Vše zahrnutosti oproti ničote, alebo plnosti oproti prázdnote. To je iba popisná jazykoveda {, slovíčkovanie,} bez prirodzene vlastnej Skutočnosti. Človek nemusí voliť medzi skutočným a neskutočným, pretože neskutočné neexistuje.

Smer Skúmania { teda čo vlastne hľadáme?}

.9.6. Hľadanie je stále viac 'vo vnútri' {človeka, zaostrené} na objavenie zdroja poznateľnosti pocitu 'ja'. Ľudia hovoria: „Poznám sám seba. “Čo to však {vlastne} znamená? {Na čo týmto výrokom poukazujeme, a teda} v bežnom žargóne to znamená, byť si vedomý prirodzenej povahy ega – a tým sa naznačuje uvedomovanie si svojej vlastnej psychiky, ega a jeho foriem {prejavov, čo je bežné v psychologických poradniach, ktorých klientela to vyžaduje, a je to pre túto klientelu prospešné a potrebné na ich úrovni vedomia. Zámer je pritom iný, než je snáď zámer seriózneho čitateľa tejto knihy, ktorým je duchovné objavovanie}.

.9.7. Uvedomovanie si {, a časom uvedomenie si} Ja-Bytia je naozajstnosťou, ktorá nahrádza ego ako sídlo pocitu 'mňa'/'všedného ja'. {Teda} [v priebehu duchovného objavovania, človek namiesto {objavovania črt ega} pozerá, aby objavil, čo je to, čo si uvedomuje](#) {, 'čo' nie je obsah, ale uvedomovadlo}, a má oprávnenie, vycítiť existenciu 'mňa' či črty 'všedného ja', a ne{hľadá nejaké konkrétne alebo oklieštené 'mňa' ako{že som to} 'ja'.

.9.8. Všimnite si, že oboje, Boh, a všetky odkazy na 'Božské', sa píšu s veľkým začiatočným písmenom, a že zo všetkých možných zámen sa s veľkým začiatočným písmenom píše {na hociktorom mieste vo vete v angličtine} len {zámeno} 'Ja' {, pričom ostatné zámená sa píšu v angličtine s malým začiatočným písmenom}. Jednotlivé 'Ja' {, ktoré v prekladoch nazývame **všedné ja**} si môže uvedomovať seba samé či svoju existenciu iba v dôsledku {existencie nejakého} 'vyššieho Uvedomovania' {, ktoré v prekladoch nazývame **Uvedomenie**}. Toto {Uvedomenie} je vrodenu črtou 'Božského Ja' {, ktoré v prekladoch nazývame **Ja-Bytie**}, ktoré je jeho zdrojom, a {ktoré, [Ja-Bytie,](#)} [je {samotným} predmetom zaostrenia duchovného hľadania {oddaného duchovného študenta}](#). Ako také, je teda {Ja-Bytie} neverbálne,

a je zdrojom prežívania, sledovania a pozorovania. {Ak máme uviesť príklad, tak} podobne, človek prichádza k poznaniu, že je vodou {, rámcom}, a nie rybou {, ktorá sa v tej vode nachádza, teda ryba je obsahom, a ego miluje obsah – zážitky, emócie, spomienky, ...}.

Základný Prístup

.9.9. Pozerať sa do {svojho} vnútra je skôr {náš} prístup {k veci duchovna}, než nejaká {duchovná} metóda či duchovný prístup. {Čo} to znamená {, tento prístup k veci? Znamená to} zrieť sa očarenia obsahom mysle {, teda myšlienok, pocitov, príbehov, vyobrazení}, a {zrieť sa nami vymysleného} sveta, ktorý {myseľ svojou zdanlivosťou vnímania} odzrkadľuje. Toto odpútanie sa, {odlúčenosť} sa spočiatku môže pociťovať ako {snáď aj} prípadná strata, akoby človek stál pred zažitím smrti sveta a všetkých jeho sľubov {, jeho vzrušujúceho prežívania}. Takúto smrť možno ako takú pasívne prežiť, ale je to len prechod mylnej predstavy. Zdroj potešenia nikdy nebol vonku {mimo nás}, ale vždy bol v nás {samých}. Nikdy to nebol svet {ako taký, aj s našimi príbehmi v ňom vymyslenými}, ktorý poskytoval potešenie, ale {náš vnútorný,} vlastný pôžitok z neho {, ktorý sme svetu a udalostiam my priradili}.

.9.10. Vlastne to nie je strata {z prežívania} samotného sveta, ktorej sa obávame, ale nuda {, že sa nič nebude diať}. Nuda pomíne, keď je rozpoznaná len ako dôsledok držania sa clivej túžby za minulosťou či za budúcnosťou; a je to len ego, {všedné ja,} ktoré môže byť unudené. Ego rozkvitá na {prežívaní zážitkov a} novostiach, a je naprosto závislé od toho, čo sa udeje 'nasledujúco'. Ego preto prekvitá a žije z očakávania budúceho uspokojenia, namiesto toho, aby prežívalo absolútne završenie {sústavnosti prítomného okamihu}, ktoré je dostupné iba v Prítomnej {Sústavnosti} {, a to výlučne a výhradne a len a iba pred tým, než ego ovládne a prisvojí si vlastníctvo myšlienky, v jednej 10,000-ne sekundy od jej naskočenia}.

.9.11. Podobným strachu z nudy je jeho {, ega,} základná mylná predstava, že nuda je ustanovovaná ničotou. Predkladá sa mylná predstava možnej {a prípadnej} ničoty, a zdá sa byť hrozbou {pre všedné ja}. Cesta {, postupne od 500 po 600,} teda vedie od upúšťania mylnej predstavy sféry všeobšiahlosti mysle/sвета {, pokračuje cez 850,} cez mylnú predstavu prázdnoty/ničoty, {a to} až k cieľu, ktorým je uvedomovanie si Vše zahrnutosti {Všetkého-Čo-Je}, ktoré nahrádza obidva predchádzajúce stavy mylných predstáv. Je uistujúce pamätať na to, že všetky stavy sú mylné predstavy, a je možné nimi prechádzať duchovnou Vôľou a postupným uvedomovaním si.

Kto Hľadá?

.9.12.

Mylná predstava {naozajstnosti existencie} ega sa rozpustí, keď sa označenie {, zámeno} 'ja' odstráni zo všetkého konania.

To, čo ego vydáva za svoje činy, sú len {v samotnej štruktúre ega} samoexistujúce

charakteristické vlastnosti, ktorých fungovanie je automatické, určené miestnymi podmienkami, a bez {nejakého} pomyselného 'ja' ktoré by ich {, tieto činy ega,} uvádzalo do chodu. Človek nemyslí, necíti, ba ani neexistuje vďaka činnosti alebo rozhodovaniu nejakého vnútorného, neviditeľného 'ja'. Myslenie a cítenie sa vyskytujú nepýtané {, prichádzajú sami od seba; nikto ich 'nepovolil'}. To, čo hľadá vyššiu pravdu, nie je osobné 'ja', ale črta samotného vedomia, ktorá sa prejavuje ako inšpirácia, oddanosť, venovanie sa veci, a vytrvalosť, čo sú všetko črty duchovnej Vôle. Preto, zdrojom hľadania Ja-Bytia je samotné Ja-Bytie {, pozri modrú vetu .9.8.}, ktoré oživuje potrebné pochody, na základe svojich vlastných črt, ktoré {, pochody,} sú napomáhané Božou Priazňou.

.9.13. Ako ďalší príklad {možno uviesť, že aj} zvedavosť je črta, ktorá existuje bez {rozkazu a povolenia} osobného ja, alebo {niekoho} rozhodnutia ju uviesť do chodu. Zvedavosť, dalo by sa povedať, je nezávislá, neosobná črta vedomia, a je vševyskytujúca sa v celej živočíšnej ríši. {Zvedavosť} nepotrebuje {nejaké} 'ja' na to, aby bolo zvedavé {, podobne ako za myšlienkami nieto 'ja' mysliteľa, za pocitmi nieto 'ja' pociťovateľa, ...}. Nieto vnútorného, nezávislého, osobného 'ja', ktoré robí rozhodnutia; predsunutie osobného záměna 'ja' pred všetko myslenie, konanie, a cítenie je len hovorová pohodlnosť {a praktickosť}. Na vnútorné osobné 'všedné ja' by sa dalo rovnako dobre odvolávať ako na 'ono'. Počas duchovného vývoja sa vyskytujú {v duchovnom študentovi} štádiá, keď oboje, myseľ aj telo, počas určitých časových období, boli akoby 'to'. {Počnúc vo vyšších 500-vkách} si telo ide za svojou {každodennou} činnosťou, akoby bola bývala precvičovaná, a myseľ hovorí k ostatným v rozhovoroch bez vnútorného osobného 'ja', ktoré by ju {, myseľ,} riadilo. Nieto vnútorného 'mysliteľa' za myšlienkami, {ani} 'konateľa' za činmi, {ani} 'hľadača' osvietenia. {Na inú tému:} Hľadanie {príde a} objaví sa samo od seba, keď je preň správny čas, a {keď to príde, tak} to vzchádza ako predmet zaostrenia {našej} pozornosti. Všetky stránky a črty vedomia sú {pri všetkých úrovniach vedomia, teda aj pri tvojej} samospúšťacie, a navzájom jedna druhej dodávajú energiu pod všeobecným usmerňovaním Vôľou.

Vôľa Ako Nástroj

.9.14. Rozmarná a roztopašná povaha činností mysle jej zabraňuje v plodnom zaostrovaní sa na duchovný vývoj. Človek môže myslí prikázať urobiť jednu alebo druhú vec {, to či ono}, ale {myseľ to} odmietne {, pretože myseľ nie je vlastnená človekom. Človek myseľ iba má}. Snažiť sa ovládať myseľ je ako mačka naháňajúca svoj chvost. Snaha ovládať myseľ už {sama} vedie k dualite 'ovládajúceho' {na jednej strane}, a 'ovládaného' {na druhej strane}, ako aj obsahu toho, čo sa má ovládať, a 'ako' sa to ovláda.

.9.15. Jediným {spôsobom, či} priestorom, z ktorého {je únosné} oslovovať myseľ je črta nazývaná {Božia/Duchovná} Vôľa. {Ale táto Vôľa je k dispozícii iba ak sa vzdáme tejto Božej Vôli. Táto Božia Vôľa je človekom vnútorne pociťovaná ako Duchovná Vôľa, a ciachuje na 850.} Človek môže {tento priestor,} túto oblasť vysondovať bez nejakých väčších ťažkostí. Zatiaľ čo myšlienky, pocity, a vyobrazenia prechádzajú myslou sústavne, Vôľa je {s tým v porovnaní} pomerne nehybná {, teda neskákajúca z veci na vec}, a ustálená. {Ako vidíme,} má sklon pretrvávajúť ustálenejšie, a preto spôsob k nej je prístupnejší. {Ešte raz inými

slovami:} Vôľa môže ozaj byť dosť ustálená, odhodlaná, jednobodovo {-nebodovo difúzne zaostrená}, a nehybná; na rozdiel od mysle, ktorá poletuje ako nervózny motýľ. Preto najvýnosnejší uhol pohľadu, z ktorého {je únosné} pristupovať k mysli, je poskytnutý zaostrovaním pociťovania Ja-Bytia ako vyvierajúceho z Vôle. Vôľa je tvárna {, kujná,} – ale len pomaly a cieľavedome, a to spätným porozjimaním. Je to vhodný pracovný ‘priestor’, z ktorého {je možné} postupovať a skúmať. Vôľa je bližšie k Ja-Bytiu než je všedná myseľ s jej myšlienkami, presvedčeniami, náhľadmi, nápadmi, a výkyvmi emócií.

KONIEC B2K9 – 1.časť

Nepretržitá Duchovná Zamyslenosť

.9.16. Toto, [{Nepretržitá Duchovná Zamyslenosť} je najplodnejšia a najzmyslupľnejšia činnosť duchovnej práce.](#) S veľmi malým cvikom, človek môže získať spôsobilosť fungovať vo svete {a to} iba s nepatrným prerušením {a narušením} porozjimaní a nepretržitej duchovnej zamyslenosti. Meditácia, ako sa zvyčajne vykonáva, je však obmedzená časom a miestom, a často vyžaduje stiahnutie sa do úzadia, a pozastavenie {prebiehajúcej} činnosti {vykonávania potrieb prítomnosti}. {Pri meditácii, v priebehu dňa či týždňa, si zvyčajne vyhradíme určitý obmedzený čas, ktorý si môžeme dovoliť ‘obetovať’, a stiahneme sa na nejaké tiché, zašité miesto, kde túto meditáciu budeme robiť. A ako to v živote býva, každodenné životné udalosti sa vlúdia do nášho vyhradeného meditačného času a začneme meditácie vynechávať. Toto je jeden problém s meditáciami.} Hoci sa nepretržitá duchovná zamyslenosť a spätné porozjimanie zdajú menej intenzívnymi {v porovnaní s meditáciou}, vlastne, svojim neustálym vplyvom {a pôsobením počas celého dňa, obrusujú a} zodierajú prekážky. Nepretržitá duchovná zamyslenosť je teda meditačný ‘režim’, ktorý nie je menejcennejší alebo podradnejší ako meditácia, {vykonávaná} v sede, so skríženými nohami.

Dodanie Moci Duchovnej Vôli

.9.17. [{Duchovná} Vôľa je uvádzaná do chodu {, ako aj} je posilňovaná {našou} oddanosťou,](#) a ona {, Vôľa} odpovedá {na našu oddanosť} inšpiráciou, čo vedie k {nášmu} ožiareniu Priazňou. Osobná vôľa sa rozpúšťa do Božej Vôle, a iskra, ktorá vedie k duchovnému hľadaniu a skúmaniu, je Božím darom.

.9.18. [Pripravenosť zahájiť {duchovnú} cestu sa {človeku} nedá vnútiť, {a teda preto} ani nemožno ľudí viniť, ak sa u nich ešte {takáto dozretosť} neobjavila,](#) {a teda netreba sa viniť, že nám to ‘nejde’}. Úroveň vedomia musela pokročiť do {takého} štádia, v ktorom by takýto zámer bol zmysluplný a príťažlivý. Keď je už raz hľadajúci inšpirovaný {, nakopnutý}, často sa vzdá všetkých zvyčajných pohodlností {každodenného života} a životného štýlu, a obetuje čokoľvek, čo stojí v ceste.

.9.19. Mylné predstavy ega sú húževnaté, ale sú pomerne krehké {vtedy}, keď sú podriadené duchovnej Vôli. Ego/myseľ je vystužené návykmi, ktoré sa zosypú, keď sa odstránia ich nosné základy. [Ego nie je nepriateľ, ktorého si treba podmaniť,](#) {a

urobiť z neho svojho nepriateľa, a tým mu dodať energiu vinou a duchovným útokom. (Z DRH interview 06feb2005à)

Ego zneutralizujete tým, že mu nebudete odporovať, ale spriatelením sa s ním!!!}

ale Ego je iba zbierka {ešte nami} nepreskúmaných návykov {v nás udomácnených, a majúcich pôvod v} zdanlivosti vnímania.

.9.20. Ja-Bytie, ktoré uvádza do chodu duchovnú Vôľu, je domovom nekonečnej moci, proti ktorej domček z karát ega nemôže obstáť. Ja-Bytie je ako nekonečne výkonný magnet, ktorý má spôsobilosť rozpustiť štruktúru ega, {a to ale iba vtedy,} keď duchovná Vôľa dá {na to} súhlas. {A preto} nieto toho {, nejakej osobnosti}, kto by si {mohol} pripísať zásluhy za pokrok v duchovnom uvedomovaní si, ale ani nieto niekoho, koho by bolo {možné} obviňovať, ak k pokroku zdanlivo nedochádza. {Všednému ja sa môže zdať, že k duchovnému pokroku nedochádza, ale zatiaľ v neprejavnom dozrieva to, čo je potrebné pre vývoj. Ibaže všedné ja je nedočkavé. Ak si toto ujasníme, nedočkavosť a pocit viny sa odstránia.}

.9.21. S duchovnou prácou sa výrazy 'je' alebo 'sú' postupne nahrádzajú výrazom 'údajne' {alebo 'zdá sa mi, že ...'}}, čo je spôsobené vzrastajúcim ujasnením si stupňa, do akého je zdanlivosť vnímania maskou, ktorá zabraňuje Pravde. Pokiaľ Absolútna Skutočnosť sama seba neodhalí, je bližšie k skutočnosti {, k naozajstnosti,} považovať všetky {naše} akože vedomosti len za čisto hypotetické. Dokonca, takéto chápanie sa prediera na povrch aj v súčasnej spoločnosti, o čom svedčí časté používanie výrazu 'údajný', napr. „Osoba zareagovala na 'údajné' ohrozenie“.

.9.22. Vznik tohto rozpoznanie je veľmi dôležitým a významným vývojom. Je to prvý skutočný náznak objavujúceho sa uvedomovania si obmedzenosti ega a chybovosti zdanlivosti vnímania. Toto zvýšenie spoločenského pociťovania obmedzenosti ega, je utvrdené nedávnymi objavmi falošných súdnych rozsudkov, ako ich odhalili testy DNA, a výskumom, ktorý ukazuje, že svedkovia sú vlastne veľmi nespoľahliví a do veľkej miery náchylní k vážnym chybám. Psychológovia {dokonca} objavili aj spätne {vytvorené} klamstvá pamäti {, ktoré vznikli po uplynutí nejakého času od pôvodných udalostí}, pri ktorých {spätne} dochádza k 'presunom' {pôvodných} udalostí v čase a mieste {činu}. Spoločnosť teda zápasí {s tým}, aby odlíšila pravdu od falše, no doteraz si neuvedomila, ako sa to dá vôbec spoľahlivo dosiahnuť {, lebo nevie, a ani nechce vedieť, o svalovom testovaní, prístupnom DRH.}

.9.23.

Duchovná Vôľa je presadzovaná a uvádzaná do chodu láskou a oddanosťou, a jej {Vôli} ochotou vzdať sa.

Láska je bez formy, a {láska} je práve tou spôsobilosťou, prostredníctvom ktorej sa človek, z tejto lásky, stáva ochotným vzdať svoje stanoviská Bohu. Klasickou cestou veľkých náboženských svätcov bolo zbožňovanie, láska, uctievanie Boha, {a

tieto slúžili ako neprejavení alebo prejavení Veľký Boží učitelia. Značné venovanie sa veci a oddanosť môžu prekonať všetok odpor, a tým sa cesta srdca, a cesta mysle či vedomia, napokon spoja.

Meditácia

.9.24. Je užitočné zahájiť meditačný proces z pohľadu, že 'ja' alebo 'mňa' sa nachádza v duchovnej Vôli. Keďže Vôľa je pomerne stabilná a nemenná, stáva sa sídlom, z ktorého napredovať cez úrovne vedomia {-} k mimo všetkých rámcov existujúcemu a všetky rámce presahujúcemu {-} Uvedomeniu Ja-Bytia, ktoré je prejavom Boha ako Absolútneho {, zliateho,} Ja-Bytia, Oka Skutočnosti.

.9.25. Je to vlastne duchovná Vôľa, ktorá určuje osud alebo karmu. {A tak} Vôľa je sídlom moci Ja-Bytia, ako sa rozpína k mysli, a ako taká je oblasťou priameho kontaktu s Duchom Svätým. Na úrovni Vôle sa 'stretávajú' forma a bezforemnosť. Tu sa bezforemné {, nemerateľné} vlastnosti – láska, oddanosť, vďačnosť, pokorné uznanie si vlastných nedostatkov a nevedomosti, inšpirácia, a viera – stretávajú s {formou a teda} konkrétnosťami mysle – s jej tvarmi ideí, myšlienok, spomienok, konfliktov, a vyobrazení. {Obsah mysle je forma, pozri .7.24.} {Takže} v duchovnej Vôli sú ciele {všedného ja}, ktoré si ceníme alebo po ktorých túžime, teraz vystavené bezforemným duchovným vlastnostiam, ako je láska, odpúšťanie, a oddanosť. Prostredníctvom pokorného uznania si vlastných nedostatkov a nevedomosti, a voľby mieru {a pokoja} z lásky, sa človek môže zrieknuť aj tých najdrahocenejších negativít {všedného ja}, ako sú pomsta, zloba so snahou ublížiť, alebo nenávisť. {Tento pocit vnútorného pokoja musí ale vychádzať z lásky, a nie z niečoho iného, ako je napríklad výhra v hádke, výrečného vynadania niekomu, a podobne.}

.9.26. Všedné ja je rozpúšťané Ja-Bytím. Liečivý prístup Ja-Bytia k všednému ja je súcít {, pričom súcít definujeme ako schopnosť chápať vidieť emocionálne rozpoloženie iných, bez nášho vnorenia sa do ich emocionality, a vidieť v nich nevinnosť; ak je to vhodné, našou púhou fyzickou prítomnosťou, poprípade slovami, náš chápatý postoj bezpodmienečnej ohľaduplnosti komunikovať}; je to práve cez {naše} odpúšťanie {iným}, že je {nám,} človeku odpustené. Táto {naša} ochota vzdať sa, vychádzajúca z Božej priazne, umožňuje Božej moci, vyjadrenej ako Duch Svätý, pretvárať {, pozmenením uhla pohľadu, naše} chápanie – a týmto prostriedkom odčiniť vládu zdanlivosti vnímania a ním spojenú dualitu, ktorá je zdrojom všetkého utrpenia. Rozpustenie duality je najvyšším Božím darom, pretože rozpúšťa {práve ten} samotný zdroj a {teda našu} spôsobilosť {mať} utrpenia. V nedualite, utrpenie nie je možné.

Dogma {, duchovné 'poučky' bez dôkazov}

.9.27. Cesta k Bohu cez nedualitu vedomia nezahŕňa dogmy {, teda duchovné tvrdenia bez dôkazov}, ani systémy presvedčení. Je dostupných dostatok užitočných informácií, ktorých pravdivosť sa dá overiť vlastnou vnútornou púťou hľadania, ktorá je kľúčová pre pokrok, najmä ak je človek zasvätený Osvieteniu v tejto epizóde života. Hodnotu každého kúska informácie je možné ľahko ociachovať. Tak isto objavíme, že každý krát, keď sa takto postupuje, tak sa dozvieme niečo viac,

čo {vlastne} doslova nebolo súčasťou pôvodnej otázky {, ako bola na začiatku formulovaná}. {Tu DRH naráža na to, že pri ciachovaní mu niekedy vyskakovali 'prekvapivé' odozvy, na základe ktorých sa vlastne dozvedal a ciachoval ďalšie 'otázky'. Pozor, neplietť si to so zadosťučinením zo stanovísk.}

Diéty, Rituály, Cvičenia, Dýchacie Techniky, Mantry, A Symboly

.9.28. Hoci ani jedno z tohto {v podnadvise uvedeného} vlastne nie je potrebné, niektorým duchovným stúpencom môžu byť nápomocné. Je užitočné rozpoznať, že náboženstvá majú svoje vlastné úmysly a obmedzenia. Duchovný smer cesty k osvieteniu je osobitý. {A teda} nie je to to isté ako 'vyznávanie náboženstva' {, , pretože} náboženstvá majú sklon zdôrazňovať historické udalosti, ich geografické miesta {na ktorých sa udalosti udiali}, a niekdajšie kultúry s politickými spojenectvami {, na rozdiel od duchovna, ktoré je zaostrené do vnútra hľadajúceho.}

.9.29. Osvietenie sa {'}deje{/vyskytuje} v prítomnom okamihu a je mimo času, dejín alebo zemepisného miesta, ktoré sú preto bezpredmetné. Teológia sa zapodieva úrovňou vedomia v 400-vkách, osvietenstvo sa zaoberá úrovňou 600 a vyššie.

Čo Hudba, Vonné Tyčinky A Architektonická Krása?

.9.30. Tieto sú inšpirujúce a podporujúce duchovnú a úctyhodnú náladu a prístup, a pomáhajú odvieť zaostrenie pozornosti od obsahu myšlienok. Krása je povznášajúca a ciachuje vo vysokých 500-vkách, čo je blízke dokonalosti.

Čo je podstatou duchovnej praxe?

.9.31. Spustiť, inšpiráciou, oddanosťou, a rozhodnutím Vôle, tie črty vedomia, ktoré sa postupne stávajú samopoháňajúcimi. Sú posilňované súcitom, oddanosťou, pokorným uznaním si vlastných nedostatkov a nevedomosti, a ochotou vzdať sa bezpodmienečnej láske. Zdanlivosť vnímania sa potom pretvára na duchovný neobmedzený nadhľad. Tento {, takýto,} vývoj {udalostí} zvoláva {na pomoc} podpornú odozvu z najvyšších úrovní vedomia, pretože je potrebná veľká moc na prekonanie 'príťažlivosti' pozemského života a jeho návykov zdanlivosti vnímania. {Navyše, náš} úkon uctievania je úpenlivou prosbou a pozvaním týchto vyšších energií o výpomoc v duchovnom húževnatom úsilí človeka.

A Čo Každodenný Život?

.9.32. Dochádza k posunu hodnôt od svetských dosiahnutí {a úspechov} k duchovnému uskutočňovaniu, ktoré podfarbuje všetky činnosti. Stavia ho {, každodenný život,} do iného rámca. {Celkový,} nadhľadový cieľ života sa zmení, a životné udalosti nadobudnú iný význam a zmysel, akoby boli umiestnené v novom rozmere. Napokon, zaostrenie je skôr na vnútornú, tichú, nehybnú, pokojnú prítomnosť samotného Uvedomenia, než na jeho prechádzajúci obsah. Zrazu sa pocit 'ja' presunie z obsahu na rámec, ktorým je obecné 'ja' Ja-Bytie.

KONIEC B2K9 – 2.časť

Prečo Je Vlastne Potrebná 'Práca' V Duchovnom Húževnatom Úsilí?

.9.33. Ego je možné si myslieť {, ego je možné si predstaviť}, že je to súbor zakorenených myšlienkových návykov, ktoré sú výsledkom opantávania neviditeľnými energetickými poľami, ktoré prevládajú v ľudskom vedomí. Tie{to návyky} sú utvrdzované opakovaním, a súhlasným stanoviskom spoločnosti. Ďalšie utvrdzovanie pochádza zo samotného jazyka {, z jazykového vyjadrovania}. Myslenie v jazyku je formou sebaprogramovania. [Používanie predpony 'ja' ako subjektu, a teda naznačovanej {skrytej domnelej a nevyslovenej} príčiny všetkých činností, je najzávažnejšou chybou, a automaticky vytvára dualitu subjektu a objektu.](#)

.9.34. Prekonanie príťažlivosti svetských myšlienok a presvedčení si vyžaduje prácu na uskutočnenie rozhodnutia duchovnej Vôle odprogramovať vedomie {, z našej prevládajúcej úrovne}. To zahŕňa [odmietnutie prijať domnienky a vyhlásenia ega/mysle, akoby boli skutočnosťou](#). Namiesto toho je tu naliehanie na vyššie pochopenie.

.9.35. Oboznámenosť s viac súcitnými pohľadmi na život ich {, tieto súcitné pohľady,} zvyčajne umocňuje; preto je [tradičnou duchovnou radou 'miešať sa so „svätou“ spoločnosťou' a vyhýbať sa negatívnym spoločníkom](#). To umocňuje postupné rozlišovanie vhodnejších prístupov a myšlienkových návykov.

Načo Je {Nám} Modlitba?

.9.36. Úpenlivá naliehavá prosba je prejavom pokorného uznania si vlastných nedostatkov a nevedomosti. Pre nižšie úrovne vedomia je modlitba pokusom 'získať' niečo pre seba alebo pre druhých, napríklad nové auto, prácu, uzdravenie z choroby, alebo osobitné láskavosti. S pokrokom {úrovne vedomia} sa tohto zámeru ovládať Boha vzdáva, a akt prosby sa namiesto žiadosti {aby Boh niečo podľa nášho predpisu urobil} stáva {nesebeckým} oddaním {sa Bohu}. Vo vojne sa obe strany modlia, aby zvíťazili. S pokrokom vedomia od sebeckta k nesebecktvu sa akosť/kvalita{/zaostrenie} modlitby posúva k ochote byť Pánovým služobníkom, a kanálom Jeho Vôle, bez snahy určovať, čo alebo ako, sa má stať.

.9.37. [{Vo vyšších úrovniach vedomia,} modlitba sa stáva skôr vzdávaním sa {tvrdohlavosti, aby bol výsledok po mojom,} než ako {úpenlivou naliehavou} prosbou {a predpisovaním Bohu, aby bolo po mojom}](#). Mnohé deti stratia vieru v Boha, keď používajú modlitbu {podľa návodu napríklad rodičov} ako prosbu, a potom sú sklamané, keď sa požadovaná {očakávaná} výhoda nedostaví.

Aká Je Liečivá Sila Modlitby?

.9.38. Každá láska vzhádza od Boha. Na stupnici vedomia, Láska ciachuje na 500, a ako sa zdokonaľuje, dosahuje Bezpodmienečnú Lásku na 540, čo je úroveň uzdravovania. Bohoslužby, zamerané na uzdravovanie, sa teda podujímajú nahradiť negatívu, energetickým poľom 540-tiek alebo vyšším. Niektoré duchovné organizácie ciachujú [na úrovni 540](#) alebo vyššej, a preto [poskytujú pole liečivej energie](#), ktorá je schopná dosahovať 'zázraky' {, ako sú napríklad Anonymní Alkoholici}.

Čo Je To Zázrak?

.9.39. Ak sa nejaká udalosť vyskytne mimo rámca vysvetlenia {všedného ja, ktoré je pod 500-vkami}, alebo očakávanej lineárnej príčinnej súvislosti a newtonovského modelu chodu sveta, označuje sa ako zázrak. {Zázrak} je to {však iba} jedna z prípadných vyústení {udalostí}, ktorá je privedená do uskutočnenia odstránením prekážok z negativity {, a to pri priaznivých karmických podmienkach na jej uskutočnenie v danom čase a priestore}. To môže {jednoducho} zahŕňať {napríklad 'iba'} [zrieknutie sa obmedzujúcich systémov presvedčenia {všedného ja}](#), vyjadreného slovami ako sú: 'To je nemožné' alebo 'To je nezaslúžené', alebo iných hľadísk ega{/všedného ja}. Pre tých, ktorí dosiahli vyššie úrovne vedomia, je zázrak nielen bežný, ale je prirodzeným priebehom udalostí {v každodennom živote}, a stáva sa nepretržitým. Zázračné vychádza zo Stvorenia, a nie z príčinnej súvislosti.

Duchovné princípy

Prístup {aký mať k svetu}

.9.40. Cesta duchovného pokroku prostredníctvom vedomia {, cesta, ktorá je podstatou diela DRH učenia,} je vlastne nekomplikovaná a jednoduchá. Základnou črtou {tejto cesty} je vlastne črta {nášho} prístupu, keď [sa človek na život nepozera ako na miesto, kde má nahonobiť zisk, ale ako na príležitosť k učniu,](#) ktorých {, takýchto príležitostí,} je hromada {, a to} aj v tých najmenších podrobnostiach {a maličkostiach} života. Duchovný prístup vedie človeka k tomu, aby bol priateľský, láskavý, a dobre mieniaci k všetkému životu. {Zrazu prekvapivo} pristihneme sa pri tom, že radšej opatrne prekročíme mravca, než aby sme ho rozmliaždili, a to nie ako{že} z donútenia, že 'musíme', alebo z {nejakého} náboženského pravidla, ale z väčšieho uvedomenia si hodnoty všetkého života. O všetkých zvieratách sa nám odhalí, že všetky sú vlastne osobnosti, ktoré majú {v sebe} odozvu na rešpekt a pozornosť {o ne}. {Takže} dokonca aj rastliny si uvedomujú to, keď ich milujete a obdivujete.

Pokorné uznanie si vlastných nedostatkov a nevedomosti

.9.41. Opäť, ide o prístup, {pri ktorom sa jedná o} uvedomovanie si obmedzenosti {, hraníc} mysle a vzhladu {, ako sa veci javia navonok}. Je tu zvyšujúce uvedomovanie si toho, že život je filtrovaný cez zdanlivosť vnímania, a že to, čo sa {podľa všedného ja/ega} deje, sú predovšetkým {jeho očakávania, potvrdzujúce jeho} prístupy a zdanlivosť vnímania, než samostatne existujúce, vonkajšie skutočnosti. [{Ide o pokorné uznanie si vlastných nedostatkov a nevedomosti.}](#)

Ochota Prehliadnuť A Odpustiť; Láskavosť

.9.42. Ako závažný duchovný študent, musí tento {študent} odstúpiť od ním samým ustanovených povinností ako {práve} ten {povolaný}, kto posudzuje, napravuje, usmerňuje, riadi, mení svet, a vyjadruje názory na všetko. Ako závažný duchovný študent, tento {študent} už nie je viac {'akože'} povinný pokračovať v týchto činnostiach {záchrancu sveta,} a namiesto toho ich {teraz} prenecháva Božej spravodlivosti. Nakoľko myseľ nemá potuchy o tom, čo vlastne Skutočnosť je, {aspoň} zrieknutie sa týchto bývalých povinností bude úľavou a prinesie aj koniec množstvu viny {, ktorú sme vrhali na iných za ich 'nesprávne' činy; a viny, ktorú

sme vrhali na seba, že sme 'nestíhali' svet zachraňovať, pričom vieme}. [{Na dosiahnutie trvalého mieru a pokoja} preto je celkom užitočné zriecť sa {‘srdcových záležitostí’ všedného ja a jeho} ‘pohnútok’,](#) a {napríklad} manifestácií za utláčaných, ubitých, {všelijakých} iných obetí, a sentimentality.

[Každý človek len napĺňa svoj vlastný osud; dovoľte im to {!!!!}](#)

S odpútanosťou {odlúčenosťou} si všimneme, že väčšina ľudí odvodzuje uspokojenie z melodrámy svojho života.

Spozorovania Na Ľuďoch

.9.43. Fyzický vzhľad {, ako sa veci navonok javia} je veľký bludár{/podvodník}. {Ukážeme si to teraz na príklade samotných ľudí!} Väčšina {'dospelých'} ľudí vyzerá ako dospelí, ale vlastne vôbec nie sú dospelými. [Po emocionálnej stránke je väčšina {dospelých} ľudí stále deťmi.](#) Emócie a prístupy, ktoré prevládajú v materskej škole a na {detskom} ihrisku, pokračujú aj v živote dospelých, ale sú {teraz} skryté v dôstojnejšie znejúcom názvosloví. Vo väčšine ľudí sa nachádza dieťa, ktoré len napodobňuje dospelosť. 'Vnútorne dieťa', o ktorom toľko počujeme {na prednáškach psychológie}, vlastne vôbec nie je vnútorné; je vlastne dosť 'vonkajšie' {, navonok sa okato prejavujúce}.

{Ak je vám predošlé jasné, preskočte nasledujúce a pokračujte na .9.44}.

{Na ľudské správanie sa dá pozeráť tak, že všetci ľudia v sebe zároveň prehrávajú/hrajú tri podprogramy, pričom niektoré z nich 'hrajú' hlasnejšie, či dokonca úplne potlačujú ostatné. Tieto podprogramy v nás si predstavme ako vnútorné hlasy, a označme ich ako hlas dieťaťa, hlas dospelého, a hlas rodiča. Vnútorne dieťa v nás je dôverčivé, naivné, ľahkoverné, a tým ľahko manipulovateľné. Je miláčikom politikov, ktorí toto dieťa presvedčia o hocijakej nepravde. Stále niečo požaduje, chce, a nieto konca jeho požiadavkám. Vyhlasuje: „Ja chcem“. Vnútorný dospelý je rozumný, inteligentný, naštudovaný, a vedomý si následkov svojho konania na svojej úrovni. Povie nám, čo je správne a nesprávne. Vnútorný rodič je moralistický a trestajúci. Obviňuje správanie sa dieťaťa v nás. Prečo si to tu teraz hovoríme? Nuž, preto, že ak chceme mať pokoj a klud, musíme strážiť, ktorý z týchto hlasov je v každom okamihu pri koryte.

Použime príklad prejedávania. Pri precpávaní sa je to práve dieťa, ktorému sme dovolili ovládnuť situáciu pri obedňajšom stole; ono si ukojí svoje potreby, spočívajúce napríklad vo viacerých kopcovitých porciách s dovŕšením vyjedania zmrzliny a zákuskov. Po prejedení je to práve rodič, ktorý, avšak svojimi výčitkami, ovládne situáciu. Všimnime si, že rozumnému dospelému sa vôbec neposkytol priestor. Keby bol prítomný pri stole dospelý, tak by si odôvodnil, prečo sa nemá prejedať. Dospelý proste chýbal. Keď dospelý chýba dosť často, tak potom to 'vnútorné dieťa', o ktorom toľko počujeme, vlastne vôbec nie je vnútorné; je vlastne dosť 'vonkajšie' a navonok sa okato prejavujúce. A tak teda [dávajme si pozor, aby sa s čímkoľvek, čo v nás vzchádza pred vedomie, jednalo z pohľadu dospelého.](#)

.9.44. Keď ľudia dospievajú, preberajú rôzne stotožnenia {sa so správaním

obdivovaných postáv v ich živote} a kopírujú to, čo považujú za správanie a štýl dospelých; {nuž ale} nie je to však dospelý, kto to robí, ale dieťa {v dospelom}. Preto to, čo vidíme v každodennom živote, sú {'dospelí'} ľudia, ktorí hrajú programy a scenáre, s ktorými sa stotožňujú ako deti. Už malé dieťa, ako aj väčšina zvierat, prejavuje zvedavosť, sebaľútosť, žiarlivosť, závisť, súťaživosť, záchvaty hnevu, citové výbuchy, zatrpknutosť, nenávisť, rivalitu, súťaživosť, vyhľadávanie stredobodu pozornosti a obdivu, tvrdohlavosť, malichernosť, obviňovanie druhých, odmietanie zodpovednosti, tvrdenie o druhých že nemajú pravdu, hľadanie {výhod z} láskavostí, zhromažďovanie 'vecí', predvádzanie sa, a mnoho ďalšieho. Toto sú všetko vlastnosti dieťaťa.

.9.45. Keď sledujeme denné aktivity väčšiny dospelých, svitne nám, že sa v skutočnosti {v ich správaní, v porovnaní s detským správaním} nič nezmenilo. Toto ujasnenie je užitočné {pre duchovného študenta} skôr pre [súcitné porozumenie](#), než pre odsudzovanie. Tvrdohlavosť a opozícia, ktoré sú typické pre dvojročné deti, naďalej ovládajú osobnosti až do výrazne starého veku. Občas sa ľuďom {'}podarí{'} prejsť z detstva do mladosti v ich {úplne detskej} osobnosti, a stanú sa nekonečnými vyhľadávačmi dobrodružstiev, a vyzývateľmi osudu; {a} sú príliš zaujatý {svojím} telom, svalmi, flirtovaním, popularitou, a romantickými a sexuálnymi výbojmi. Je tu sklon stať sa roztomilými, cudnými, zvodnými, očarujúcimi, hrdinskými, tragickými, teatrálnymi, dramatickými, a hysterickými. Ide opäť o dojem dieťaťa z dospievania, ktorý {teraz svojím správaním} predvádza. Vnútorne dieťa je naivné a ovplyvniteľné, ľahko naprogramovateľné, a ľahko zvädzané a manipulovateľné.

KONIEC B2K9 – 3.časti

Zaujímavosť 0 Povahe Vedomia

.9.46. Je jednoduchšie prestať reagovať na ľudí vnútorne ako aj navonok, ak sa oboznámime s povahou vedomia. Ľudský život je veľmi obtiažny, a to aj za tých najlepších okolností. Sklamania, prietahy, výpadky pamäti, nutkania, a stresy všetkých podôb a foriem, sústavne trápia ktoréhokoľvek jedinca. Požiadavky často prevyšujú možnosti, a život je pod tlakom časových požiadaviek. Možno si všimnúť, že každého ego je približne také isté, ako ego každého iného. {Štruktúra ega je rovnaká, obsah je rozdielny. Terén na prekľnutie je ten istý, avšak zvolená cesta každého je iná – cez rôzne učenia, s kompasom či bez neho, priamo či s obchádzkami na obchádzkach, atď.}

.9.47. Mysel' je zdedená a má mozog poháňaný génmi, chromozómami, a geneticky určenou 'sadou' osobnosti. Výskum ukazuje, že mnohé z hlavných vlastností osobnosti sú {vlastne} prítomné už pri narodení. {A preto} len málo ľudí môže vlastne byť inými, než akými sú. Je to len menšina ľudí, ktorá vyhľadáva sebazdokonaľovanie alebo duchovný rast. Je to preto, že bez ohľadu na {akože} sebakritiku, človek vlastne tajne verí, že jeho spôsob bytia {, žitia} je v poriadku, a pravdepodobne {že je to} jediný správny spôsob. {Všedná ja si tajne myslia, že} sú v poriadku {a majú pravdu} takí, akí sú, a všetky {ich a svetové}

problémy sú spôsobené sebeckým {a} neférovosťou iných ľudí, a vonkajším svetom.

Vyhľadávajte Skôr Dávanie Lásky Než Jej Prijímanie

.9.48. Väčšina ľudí verí, že láska je niečo, čo dostanete, že je to emócia, že musí byť zaslúžená, a že čím viac jej rozdájú, tým menej jej budú mať. Opak je pravdou { [láska nemusí byť zaslúžená](#)}. Láskyplnosť je prístup, ktorý pretvára prežívanie sveta človeka. [Stávame sa vďačnými za to, čo máme, namiesto toho, aby sme boli plní hrdosti.](#) Našu láskyplnosť vyjadrujeme, keď berieme na vedomie {, teda neignorujeme} druhých, a [{potvrdíme druhým} ich prínos k Životu, a k nášmu pohodliu.](#) Láska nie je emócia, ale spôsob bytia a vzťahovania sa k svetu.

Vyhňte sa vytváraníu si 'nepriateľov'

.9.49. Ľudia sa chytajú do pasce vyrovnávania si účtov alebo robenia neustálych pripomienok. {Tým} si vytvárajú nepriateľov a nevraživosť. Tieto znemožňujú mierumilovný život. Nikto nepotrebuje nepriateľov. Môžu sa mstiť nevídanými spôsobmi, a tak privodiť neblahé následky. [Neexistuje nič také ako víťazstvo v konflikte;](#) to {víťazstvo automaticky} vyúsťuje do nenávisťi zo strany porazeného.

.9.50. Väčšina prípadov domáceho násillia je fyzickou reakciou na slovnú provokáciu. Avšak v našej spoločnosti obeť zriedkavo preberajú zodpovednosť za provokáciu, pokúšanie, alebo vychrlenú urážku.

.9.51. Duchovnému pokroku slúži, keď [človek vždy prijíma zodpovednosť za všetko, čo ho postihne, a vyhýba sa pasci byť obeťou.](#) Z vyššieho pohľadu obeť neexistujú. [Nič vo svete vzhľadov {, ako sa veci javia navonok,} nemá moc čokoľvek spôsobiť.](#)

Zvoľte Si {odohrávať v živote} Neškodnú Rolu A {neškodný} Náhľad Na Život.

.9.52. Drsné názory nie sú nápomocné duchovnému rastu. Aj keď sú 'správne' alebo 'zdôvodniteľné', duchovný hľadač si ich nemôže dovoliť. Človek sa musí vzdať luxusu pomsty, alebo potešenia z toho, že 'spravodlivosti musí byť učinené zadosť', keď je údajný vrah popravený. {Duchovná cesta má samozrejmé výkyvy, a ak človek chce znížiť počet jej výkyvov na nižšie energie, tak}

[Človek nemôže porušiť základné duchovné princípy bez toho, by na to doplatil.](#)

Duchovný hľadač vidí cez {riziká pestovania si 'spravodlivých' stanovísk, cez} túto mylnú predstavu, a preto [sa vzdáva úlohy sudcu a poroty.](#) {Lineárne všedné ja nemajú potuchu, že} nikto nevyviazne 'beztrestne', akø {a tak takíto} ľudia rozhorčene protestujú {, keď napríklad udelený trest nie je na ich vkus dosť 'vysoký', a dožadujú sa okamžitej 'spravodlivosti'. Ak aj počuli ľudovú múdrosť, že: „Božie mlyny melú pomaly, ale isto“, tak jej neveria. Táto múdrosť je uisťujúca pre duchovného študenta, ale nie pre ego/všedné ja}.

.9.53. S {metódou} svalového testovania si človek môže rýchlo potvrdiť, že ani jednu {hocijako prchavú, a tým pádom ale uvedomenú} štipku vesmír nevynechá; doslova, každý vlas na hlave je spočítaný, a každý padnutý vrabec je povšimnutý.

Láskavé slovo nezostane nepovšimnuté. [Všetko je navždy zaznamenané v poli vedomia.](#)

Zrieknite Sa Viny {, dajte jej kopačky}

.9.54. [Vina je pokusom {všedného ja, ja chudáčika,} o kúpu spásy](#), o manipuláciu Boha, a o kúpu odpustenia skrze {svoje} utrpenie {, na ktoré upozorňujeme Boha}. Tieto prístupy pramena z nesprávnej interpretácie Boha ako veľkého trestateľa. Myslíme si, že jeho mravopočestno-spravodlivý hnev uchlácholíme svojou bolesťou, utrpením, a pokáním. Vlastne je len jedno náležité 'pokánie' za previnenie, a tým je zmena {nášho správania, ktoré je možné na základe spätného porozjímania, primeraného oľutovania, a odstúpenia od tohto previňujúceho správania}. [Namiesto odsudzovania negatívneho si vyberáme pozitívne.](#) {Ešte raz táto črta 500-vkového prístupu k 'situáciám': Podporujeme to, čo je pozitívne, namiesto toho, aby sme napádali negatívne. Povieme si: „Idúc dopredu...“.

.9.55. Robiť pokrok {v zvyšovaní vedomia,} a meniť sa {, teda meniť seba, nie iných}, si vyžaduje viac úsilia, než sa cítiť vinným, ale je to {, to robenie pokroku,} náležitejšia reakcia {pre duchovných študentov}. Všimneme si na Stupnici Vedomia, že Vina je tam dole, na spodku, zatiaľ čo Boh je tam hore, na vrchu. Z toho plynie, že pôžitkárenie vo vine, na spodku poľa vedomia, nás nedostane na vrchol.

.9.56. Pokorné uznanie si vlastných nedostatkov a nevedomosti znamená, že svoj vlastný život vidíme ako vývoj duchovného vedomia. [Učíme sa z chýb.](#) Možno najužitočnejší zo všetkých citátov na popravovanie akéhokoľvek správania v minulosti je: [„Vtedy sa to zdalo ako dobrý nápad“](#). Neskôr, samozrejme, pri spätnom pohľade, je to {minulé správanie} pretvorené pozmeneným uhlom pohľadu, a {teraz} zdá sa, že bolo chybné. {Ak sme takej úrovni, na ktorej je nám jasné, že, (.2.26.:), stav, v ktorom všední ľudia konajú, nepoukazuje na nejaký morálny priestupok alebo závalu, ale jednoducho predstavuje možnosti polí vedomia pri ich prejavovaní sa prostredníctvom týchto ľudí, tak vlastne vidíme všetkých ako nevinných, nakoľko konajú iba tak, ako to považujú za najlepšie z ich úrovne.} Ak sú však ostatní ľudia prirodzene nevinní, pretože taká je povaha vedomia, potom je také {, nevinné} aj všedné ja duchovne hľadajúceho človeka.

.9.57. Popri vzdaní sa viny je tiež veľmi užitočné vzdať sa hriechu ako naozajstnosti. Chyba je napravitelná; hriech je chybou a je odpustiteľný. Väčšina toho, čo ľudia nazývajú hriechom, je pripútanosť, emocionalita, prameniaca z vnútorného dieťaťa. Je to vlastne dieťa, ktoré klame, kradne, podvádza, nadáva iným ľuďom, a udiera ich; preto hriech je vlastne nezrelosť, a nevedomosť, o skutočnej povahe Skutočnosti, a povahe vedomia.

.9.58. Pri tom, ako duchovné hodnoty nahrádzajú svetské, pokušenie sa zmierňuje a {idúc dopredu,} výskyt chyby je {tak} menej pravdepodobný.

Ochota

.9.59. Toto {, [ochota,](#)} je základným kameňom všetkého duchovného pokroku, ako aj úspechu vo svete. To znamená vzdať sa odporu {, napríklad tvrdohlavosti k veci}, a nájsť radosť z toho, že idete na sto a jeden percent. {Každá} nepríjemnosť je

spôsobená odporom {, ktorý je zrodený z nesúlady stanoviska všedného ja, ako by sa veci mali odohrávať, a tým, ako sa zdanlivo odohrávajú}, a keď sa od odporu upúšťa, {tak je {odpor automaticky} nahradzovaný pocitmi moci, sebadôvery a radosti. [{Všimnime si, že nepracujeme na získavaní radosti, ale na upúšťaní odporu!!!}](#)}

.9.60. V každom húževnatom úsilí existuje bod odporu, ktorý sa stáva blokom. Keď je tento prekonaný, húževnaté úsilie sa stáva beznámahovým. Atléti často prechádzajú týmto objavom, a rovnako aj robotníci, ktorí pracujú fyzicky. Zrazu je tu uvoľnenie obrovskej energie, vnorenie sa do takmer osvieteného stavu, v ktorom sa všetko deje samo od seba. Nastáva mier, vyrovnanosť, a klud. Vyčerpaná balerína alebo robotník sú bližšie k objaveniu Boha, než si myslia. Uvedomeniu si Božej prítomnosti predchádza {ochota vzdať sa, a samozrejme následné zaradenie sa za tú ochotu a} vzdanie sa.

.9.61. V Zen{-Budhizme} sa hovorí, že nebo a peklo sú od seba vzdialené len desatinu palca. Je to práve často v jame zúfalstva, kde ego upustí {od toho, čoho sa až na smrť húževnato drží}, takže všetky krízy sa {v tej jame} môžu pretvoriť na príležitosť duchovného objavovania.

KONIEC B2K9 – 4.časti

Ujasnite Si, Že 'Pravda' Je Závislá Od Rámca

.9.62. [Pravda je len relatívna a nie absolútna.](#) Každá pravda je {pravdou} len v rámci určitej úrovne vedomia. Napríklad odpúšťať je chvályhodné, ale v neskoršom {, vyššom, } štádiu človek vidí, že vlastne nieto čo odpúšťať. Niet 'iného', ktorému odpustiť. Ego každého človeka je rovnako nenaodzajstné, vrátane vlastného. Zdanlivosť vnímania nie je Skutočnosť.

Nepripútanosť {nie je odlúčenosť!!!}

.9.63. Toto je prístup stiahnutia {našej} emocionálnej zamotanosti od svetských záležitostí {, ⇒záležitostí sveta, ⇒nášho okolia, ⇒a teda vlastne od nášho ega}. Vedie k vyrovnanosti a mieru mysle.

{Tento prístup} je podporovaný [{naším sústavným} odmietaním {pokusu} emocionálneho zavádzania inými ľuďmi](#), {ktorí nás, aj skryto aj prefíkane, pozývajú do vkladania sa} do ich namrzeností a problémov. {Táto veta ešte raz v inom podaní: Tento prístup je podporovaný [naším sústavným odmietaním o pokus emocionálneho zavádzania naším všedným ja/egom](#), ktoré nás, aj skryto aj prefíkane, pozýva do vkladania sa} do jeho namrzeností a problémov.} {Pripomeňme si, že nikdy, ale nikdy, to nie sú 'iní', ale stále vlastne len naše ego. Riešenie: Sept2005, DVD, disk3: „[No a čo?](#)“, a z toho náš preklad SUR6b}.

{Tento prístup nepripútanosti} zahŕňa aj ochotu umožniť svetu a jeho záležitostiam, aby si {bez nás} vyriešil svoje vlastné problémy a osud. {Strkanie nosa do záležitostí sveta,} reakčné angažovanie sa, a zasahovanie do sveta, je

lepšie prenechať ľuďom, ktorí majú iné poslanie {v ich práve prebiehajúcej epizóde života, než má závažný duchovný študent, ktorý si v tejto epizóde života zvolil slúžiť Ja-Bytiu, a nie všednému ja. Zvolil si pokoj duše namiesto zvodov sveta}.

.9.64. 'Dobrá osoba' je jedna vec, osvietenie je druhá vec. Človek je zodpovedný za úsilie, a nie za výsledok, ktorý je na Bohu a vesmíre.

.9.65. Nepripútanosť nie je to isté ako ľahostajnosť{/=apatia}, stiahnutie sa alebo odlúčenosť. Neporozumenie {toho}, že je {vraj} potrebné rozvíjať odlúčenosť, často končí ako plochosť alebo ľahostajnosť. Naopak, nepripútanosť umožňuje plnú účasť na živote bez snahy {predlínajkovávať} a ovládať vyústenia {'dianí'}. {Ak fandíme len 'nášmu' tímu, tak sa tešíme iba z niektorých gólov na zápase; ktoré 'náš' tým strelil. Ak sme nepripútaný k výsledku zápasu, tak sa tešíme zo všetkých gólov, a sme 'v pohode prežívania' počas celého zápasu. Ak sa v zime tešíme iba vtedy, keď nie je sneh, oberáme sa o pohodu a nezúčastňujeme sa života, keď je, čo iní nazývajú, snehová 'kalamita'. Keď sme v pohode iba vtedy, keď susedove deti nevrieskajú, oberáme sa o pohodu života skoro stále. Výsledok: navrhne opatrenia, ale: „Človek je zodpovedný za úsilie, a nie za vyústenia {'dianí'}“.

Prijatie {toho čo je, namiesto snahy vynútiť zmenu}

.9.66. Prijatie {toho, čo pred nami práve je,} je veľkým liečiteľom svárov, konfliktov a rozladeností. Zároveň napravné hlavné nevyváženosti zdanlivosti vnímania, a zabraňuje prevládaniu negatívnych pocitov. Všetko slúži {nejakému} účelu {, ktorý však všedné ja nie je schopné poznať}. Pokorné uznanie si vlastných nedostatkov a nevedomosti znamená, že nebudeme rozumieť všetkým udalostiam alebo výskytom {dianí}. Prijatie nie je pasivita, ale nestanoviskosť. Rozvoju duchovného ega možno predísť ozrejmiením si toho, že duchovný pokrok je výsledkom Božej priazne, a nie {je} výsledkom osobného úsilia človeka.

Vyhýbajte sa falošným guruom Toto nie je nikdy dostačujúce, neustále zdôrazňovať.

.9.67. Toto {varovanie} sa {jednoducho} nedá dostatočne krát prízvukovať. Naivný duchovný zasvätenec je ľahko ovplyvniteľný nástrahami, a povestou duchovných osobností, a osobným čarom tých, ktorí majú veľa nasledovníkov. Bez duchovného uvedomovania si {, ktoré sa vyskytuje pri} pokročilých stavov{ch} vedomia, nemá duchovný hľadajúci prostriedky usmernenia {jeho úsilia a jeho nasmerovania na bezúhonnosť ním zvolenej duchovnej cesty hľadania}, a {pritom} popularita {falošného a prefíkaného 'veľkého' učiteľa} mu zatemňuje úsudok.

.9.68. V tejto dobe v dejinách, vlastne nieto ani jediného mílnika, na ktorý by sa dalo spoľahnúť, okrem svalového testu vlastného ciachovania úrovne vedomia učiteľa, organizácie alebo učenia. Naivní sú uchvátení tvrdeniami o nadprirodzených silách, paranormálnymi činmi, a rafinovanými titulmi a oblečením.

.9.69. Znakmi pravých učiteľov sú {ich:} pokorné uznanie si vlastných nedostatkov a nevedomosti, jednoduchosť, láskyplnosť, súcit, a mierumilovnosť. Niet finančných poplatkov za poskytovanie pravdy, pretože nieto záujmu o peniaze, osobnú moc, alebo zisk {, ale iba poplatky na vlastné náklady s tým spojené}.

.9.70. [Je nepodstatné, pre pravého učiteľa, či sa iní stanú {jeho} nasledovníkmi, alebo či sa pridajú k {jeho} duchovnej skupine](#) alebo organizácii. Všetci sú úplne slobodní {kedykoľvek} opustiť duchovnú skupinu. Je tu vyhýbanie sa vytvoreniu kultu osobnosti. Nieto túžby, u pravého učiteľa, ovládať druhých, a preto pravý učiteľ nemá záujem na donucovaní alebo presviedčaní. Učiteľ sa taktiež nepokúša o privlastnenie si vedomostí, ani ich nanucuje druhým, lebo boli {aj ním} prijaté bez nárokov. Preto, pravý učiteľ je vlúdny vo {svojom} správaní a v duchu. Študentom pravého učiteľa je všetko ľudstvo.

Vyhýbajte sa falošným učeniam

.9.71. Často sa {nami} odporúča, [aby si človek pomocou svalového testovania roztriedil obsah svojej duchovnej knižnice](#). Dajte tie knihy, ktoré {testovací sval} človeka ochabujú, na jednu stranu, a tie, pri ktorých {sa testovací sval} človeka utužuje, na druhú stranu. Je to veľmi poučné {v tom, že s prekvapím zistíte, koľko učení, ktoré ste si vy začlenili do svojej knižnice, nedosahuje úroveň bezúhonnosti}.

.9.72. Je veľmi dôležité pamätať na to, že neosobným faktom je, že vedomie hľadajúceho je naivné a nemá prostriedky na odhalenie pravdy od falše. Vyhnite sa lákavému, ale nepodstatnému. Jestvuje nevyčísliteľný počet astrálnych sfér a vesmírov, každý s vlastnými učiteľmi, majstrami, duchovnou hierarchiou, a súhrmi presvedčení. Mnohé z nich sú celkom pútavé. Nič netušiaci človek sa môže ľahko nachytať týmito fascinujúcimi a tajnostkárskymi doktrínami; avšak hľadač osvietenia bude mať na pamäti, že završený {osvietený} stav nie je dosiahnuteľný prostredníctvom úrovni formy {, teda toho, čo je prejavené}.

.9.73. Mnoho ľudí si myslí, že by {predsa len} mali byť zapojení do duchovného húževnatého úsilia, ale sú zastrášaní tým, čo sa zdá byť spleť, {s doprevádzajúcimi} rituálmi, požiadavkami, obetami, záväzkami, zložitým čítaním, dogmami, a peniazmi. Niektoré duchovné skupiny dokonca trvajú na tom, aby uchádzač prešiel 'zasvätením' {sa do skupiny} a absolvoval podivné obrady, prísľuby, a dohody. {Takéto} záväzné skupiny majú povinnú dochádzku, výcvikové kurzy, a platenie mnohých poplatkov. {Avšak pre duchovného študenta} vlastne niet ničoho, k čomu by sa musel pripojiť, čo by musel robiť, alebo čo by musel študovať. Nieto pravidiel, predpisov, ani požiadaviek, nieto rituálov ani zvláštneho šatstva, a nie sú potrebné ani neobvyklé duchové cvičenia či pozície {, iba nasledovať postup od DRH, uvedený v preklade pod SUR3 a SUR16, v skupine Hawkins.support}.

.9.74. Mnohé tzv. 'New-Age' skupiny znejú menej náročne {na pridanie sa k nim}, ale {to len preto, lebo} opierajú sa o zavádzajúce zdroje informácií {, našité na dnešnú naivnú a dôverčivú generáciu}. Dôraz sa kladie na podivné oblečenie, neobvyklé diéty, čudné pokrývky hlavy, a všelijaké náhrdelníky, symboly, veštenia z kariet, špiritizmus, channelingy, {a jeho} média, skandovania, a mantry {, ktoré lákajú duchovné egá všedných ja, a ponúkajú im stať sa 'výnimočnými' a 'špeciálnymi'}. [Najlepšie je mať sa na pozore a vyhýbať sa akémukoľvek šťúranu sa v energiách](#), svetelných poliach, v mystických vizualizáciách, farbách, mystických číslach, znameniach, a 'starodávnych tajných učeniach'. Niektoré zavádzajúce postavy tvrdia, že majú špeciálne súkromné pokyny od Boha, a stanú sa samozvanými

prorokmi a vizionármi. Toto všetko sa dá jednoducho prekuknúť pomocou jednoduchého svalového testu.

.9.75. Tieto rozptýlenia sa všetky spoliehajú na {to, čo je prejavené – na} formu, a na výnimočnosť. Celá {táto tematická} oblasť nadobúda karnevalovú atmosféru, s odkazovaním na vesmírne lode, UFO, mimozemšťanov, a proroctvá o zániku sveta. Všetky tieto črty sú chybne označované za duchovné, a majú sklon byť prijímané bez výhrad. Človek {s jeho prevládajúcim všedným ja} sa ľahko nechá zviest' do astrálneho cirkusu, myslíac si, že je 'duchovný'. Celá komunita 'New-Age' sa stáva očareno {pretkanou} nekonečným radom {titulov, ako napríklad} 'baba', 'majster,' a legendárnych postáv, väčšina ktorých spôsobuje, že človek ochabuje pri testovaní svalov. Výskum odhaľuje, že mnohí slávni guruovia zapredali duchovnú bezúhonnosť za vládnutie nad druhými, a za mylné predstavy o veľkoleposti.

KONIEC B2K9 {, } ' ' ô ä „“

Následující část: [Kapitola 10. Podstata Boha](#)